

jaolt niiskete luhtade all olevaid voorte vahelisi lohke, mis moodustavad laia lammi. Iseäranis lai (1.5 km) on see jõe käänakute kohal Kobratu, Auvere ja Engavere küla vahel ning Vasula mõisa juures. Kitsamaks muutub lamm seal, kus jõgi rajab omale teed põigi Õvala ja Vasula voorte vahelt. Kihelkonna piiriks oleva jõe-osa pikkus on 23 km, jõe lang 9 m ehk 0.4^o/oo. Kikiveres, Lubjal, Vasula mõisas ja Muugal

J. Pääsuke'se foto E. R. M. kogudest.

129. joon. Vasula mets.

Mets koosneb peamiselt pikkadesl saledatest mändidest ja kuuskedest, sekka harvemalt ka lehtpuid. Metsas leidub ka vara kevadel õitsvat näsinlint.

Paar väiksemat lisaoja on Amme jõel. Üks algab Vahi talu lähedalt ja suubub Amme jõkke raudtee-silla juures; teine jookseb Vasula ja Haavamõisa voorte vahelises lohus, suubudes Amme jõkke 1/2 km allpool Vasula mõisat.

Eraldi seisab keset ilusat segametsa pikk kitsas Vasula järv (1 km pikk, 0.2 km lai, 13.5 ha pindala), Tartu linna ja Vasula mõisa vahelise

on paisud, millede taga väikesed ajutised, heina-ajaks mahalastavad paisjärved.

Teised, väiksemad vee-sooned kuuluvad Amme või Emajõe süsteemi. Vee-lahkmeks on Kõrve- ja Kirbuküla ümbruses olevad kõrgendikud, mis ühtlasi kõige suurema absoluutse kõrgusega kohaks terves kihelkonnas. Nende kagupoolisel jalal olevast Kirbu soost saab alguse väikese ojakesena Ojajõgi, mille säng osalt kunstlikult juhitud ja süvendatud; jookseb esiti kagusihis kuni Ojakülani, kust pöördub edelasse, lookleb põldude ja heinamaade vahel ning suubub viimati Kabina mõisa lähedal Emajõkke.

Tammistu mõisa ja Aravuste küla vahelisest soisest lohust saab alguse Sääsekõrva oja, mis jookseb kagusihis Emajõe poole, ja on sellesse suubumisel uuristanud oru veeru sisse sügava sätkoru. Samalaadilised sätkorud on veel kahel ida pool asuval väiksemal ojal, mis muutuvad veerikkamaks ainult kevadisel lumeminekul, suvel aga kuivavad täiesti.